

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL CLUJ
ADUNAREA GENERALĂ A JUDECĂTORILOR

HOTĂRÂREA NR. 2/2017

Data emiterii: 8 septembrie 2017

Adunarea generală a judecătorilor Curții de Apel Cluj a fost convocată de președintele Curții de Apel, în exercitarea atribuțiilor prevăzute de dispozițiile art. 7 alin. 1 lit. p din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești aprobat prin Hotărârea nr. 1375/17.12.2015, coroborate cu dispozițiile art. 51 alin. 1 lit. d) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, modificată și republicată, respectiv ale art. 16 lit. d) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești aprobat prin Hotărârea nr. 1375/17.12.2015, în data de 5 septembrie 2017.

Adunarea generală a judecătorilor Curții de Apel Cluj a fost convocată având în vedere solicitarea Consiliului Superior al Magistraturii, din data de 31 august 2017, înregistrată sub nr.5356/31 august 2017, aceea de a transmite un punct de vedere, respectiv observații și propuneri pe marginea Proiectului de lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, a Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, precum și a Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii.

Luând în discuție punctul unic al ordinii de zi, referitor la analizarea Proiectului de lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, a Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, precum și a Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, în vederea transmiterii către Consiliul Superior al Magistraturii a propunerilor și observațiilor pe marginea menționatului proiect de lege,

Adunarea generală a judecătorilor Curții de Apel Cluj, luând în discuție conținutul Proiectului,

H O T Ă R Ă Ș T E

1. Formulează, pe marginea Proiectului de lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, a Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, precum și a Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, transmis de Consiliul

Superior al Magistraturii la 31 august 2017, *următoarele propuneri și observații:*

A. Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005.

Cu privire la modificările propuse în Proiectul de lege, la Art. I pct. 1 – aducerea conflictului de interese la cunoștința colegiului de conducere al instanței

În unanimitate, se apreciază că modificarea nu este oportună.

Este nefezabil să fie adus la cunoștința colegiului de conducere eventualul conflict de interese, căci în plan procesual colegiul de conducere nu are nicio atribuție efectivă. Conflictul de interese odată stabilit se poate tranșa prin utilizarea instituției abținerii din legile procesuale.

Chiar dacă s-ar fi avut în vedere că propunerea vizează anumite situații repetitive, o asemenea practică poate duce la situații greu de conciliat, precum aceea în care colegiul de conducere ar da, asupra celor aduse la cunoștința sa de judecătorul respectiv, o soluție diferită de judecătorul investit cu soluționarea cererii de abținere formulată în dosar.

Așadar, este preferabil ca aceste situații să fie rezolvate pe calea instituției abținerii, astfel cum apare aceasta reglementată în legea de procedură.

Cu privire la modificările propuse în Proiectul de lege, la Art. I pct. 6– condițiile pentru admiterea la INM, în special vârsta și experiența în funcții juridice

În unanimitate, s-a apreciat ca necesară eliminarea din propunerea de modificare a cerințelor cu privire la vârstă și vechime. Asemenea modificări vor avea ca efect scăderea calitativă pe termen lung a sistemului de acces prin INM, cu consecințe asupra calității sistemului în ansamblul său. Sistemul actual permite prezentarea la examenul de admitere la I.N.M. a celor mai bine pregătiți studenți din fiecare generație, fapt care asigură un nivel de profesionalism în cadrul magistraturii, o exigență ridicată și justifică existența Institutului ca o entitate de elită, menită să pregătească magistrați.

În cadrul sistemului propus, acest lucru nu va mai fi posibil, deoarece din fiecare generație de studenți șefii de promoție se vor orienta către celelalte profesii juridice, iar după împlinirea vârstei de 30 de ani, prin ipoteză fiind buni în ceea ce fac, nu vor mai avea vreun motiv să se mai orienteze spre INM.

Legat de experiența anterioară de cinci ani vechime într-o altă profesie juridică, trebuie remarcat faptul că și în prezent există judecători intrați în sistem direct pe post, fără a absolvi INM, recrutați dintre cei cu peste cinci ani de experiență în alte profesii, însă practica a demonstrat că în urma

acestor examene de admitere în magistratură nu se ocupă toate locurile scoase la concurs, fapt care este deosebit de edificator în privința efectului pe care modificările preconizate prin proiect îl vor avea.

Pentru creșterea gradului de maturitate și a experienței viitorilor magistrați s-au avansat mai multe soluții, întrunită fiind majoritatea pentru soluția care vizează reducerea perioadei de formare la INM la 1 an, urmată de un stagiu de formare de 3 ani în cadrul instanțelor judecătorești, judecătorul stagiar fiind implicat în redactarea proiectelor de hotărâri, asistență în sala de judecată și realizarea documentării pe dosare, urmând ca numai după împlinirea acestei perioade totalizată la 4 ani să poată fi numit judecător definitiv. În felul acesta, experiența de viață acumulată în juriul vârstei de 27-28 ani se completează în mod necesar cu experiența acumulată în instanța de judecată.

A fost propusă și soluția creșterii duratei perioadei de formare la INM la 3 ani, cu stagii de practică mai lungi la cabinete de avocat, notar, secții de poliție, parchet, penitenciare, etc. De asemenea se poate majora și perioada de stagiatura la 3 ani;

Judecătorii au susținut necesitatea reintroducerii completelor colegiale la nivel de judecătorii, cu toate avantajele pentru formarea judecătorilor stagiați pe care experiența completelor colegiale le-a evidențiat în timp.

Cu privire la modificările propuse în Proiectul de lege, la Art. I pct. 7 – se propune eliminarea prevederii referitoare la publicarea în ziare de largă circulație, ca fiind desuetă.

Cu privire la modificările propuse în Proiectul de lege, la Art. I pct. 18

În opinia majoritară, este necesară eliminarea prevederii referitoare la verificarea bunei reputații la absolvirea INM, căci buna reputație a fost verificată în procedura de admitere la INM, reprezentând o condiție eliminatorie, iar în perioada în care o persoană este auditor de justiție se exercită, pentru fapte care știrbesc buna reputație, acțiuni disciplinare.

Cu privire la modificările propuse în Proiectul de lege, la Art. I pct. 27-29 – evaluarea activității profesionale a judecătorilor.

Cu privire la durata diferită a intervalelor de evaluare în funcție de vechimea în funcție,

- *opinia majoritară* a judecătorilor este că modificarea actualelor prevederi legale nu este oportună. Astfel, s-a propus eliminarea din proiect a modificării preconizate în alineatul (3), anume eliminarea evaluării pentru judecătorii cu peste 20 de ani vechime, considerându-se că pe parcursul carierei judecătorilor, competența și performanța profesională trebuie evaluate constant. Realitatea din sistemul judiciar dovedește că vechimea în

sistem nu este o garanție în sine pentru calitatea muncii. De asemenea, evaluarea privește și modul în care un magistrat respectă Codul deontologic, maniera în care interacționează cu colegii, modul în care respectă obligațiile profesionale. Din această perspectivă, independent de vechimea în sistem, intervalul de evaluare trebuie să fie de maxim trei ani.

- *într-o opinie care, deși în cele din urmă minoritară*, a întrunit un număr apreciabil de susținători, s-a arătat că modificările propuse pentru evaluarea activității profesionale a judecătorilor au la bază concluzia că actualul sistem nu produce rezultate credibile, câtă vreme, în cvasi-unanimitate, calificativelor date sunt cele de „foarte bine”. În același timp, procesul evaluării este unul greoi și încărcat. Reducând numărul celor evaluați la un moment dat apare posibilitatea unei creșteri calitative a evaluării profesionale.

Cu privire la eliminarea evaluării activității profesionale a judecătorilor cu peste 20 de ani vechime, cu excepțiile indicate:

În opinia majoritară, modificarea nu este oportună, pentru argumentele arătate la punctul precedent. În plus, este de observat că evaluarea activității profesionale fiind și un instrument pentru perfecționarea judecătorilor, ar fi de dorit menținerea necesității evaluării și pentru toți judecătorii cu vechime de peste 20 de ani, căci ea poate fi stimulative;

În opinia minoritară, modificarea este oportună.

Cu privire la componența comisiilor de evaluare:

Opinia majoritară conturată este că modificarea este oportună. În acest sens, s-a arătat că din punctul de vedere al componenței comisiilor de evaluare, includerea unor judecători de la instanțele superioare este de natură a elimina anumite bariere subiective pe care actuala reglementare le ridică în procesul evaluării. Mai mult, este posibil ca observațiile rezultate din activitatea de judecată a căilor de atac, ar trebui să se reflecte în evaluarea activității profesionale.

În opinia minoritară, s-a considerat că modificarea nu este oportună, pe motiv că ar fi posibil ca judecătorii instanței superioare să nu cunoască pe judecătorii evaluați, căci se poate ca hotărârile unora dintre ei să nu ajungă la această instanță superioară în căile de atac.

Cu privire la modificarea preconizată în sensul că Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii să fie aceea care soluționează contestațiile la rapoartele de evaluare (pct. 28): modificarea este oportună.

Cu privire la modificările referitoare la consecințele calificativului „nesatisfăcător” (pct. 29) : modificarea este oportună.

Cu privire la modificările propuse în Proiectul de lege, la Art. I punctul 30 – evaluarea psihologică periodică

Participanții sunt de acord cu propunerea de modificare, însă, solicită ca textul de lege să prevadă în mod expres că evaluarea se face în condiții de „confidențialitate” (ori, într-o opinie rămasă minoritară, „independență și confidențialitate”). În acest sens, se propune să fie create mecanismele pentru ca, în cazul suprasolicitării ca urmare a volumului de muncă (pe fondul și al altor evenimente particulare de asemenea solicitante – e.g. probleme în familie, probleme de sănătate), **să fie instituite mecanisme pentru degrevarea administrativă a judecătorului aflat în această situație.**

Cu privire la modificările propuse în Proiectul de lege, la Art. I punctul 31 – modificarea condițiilor de vechime pentru promovarea în funcții de execuție,

S-a arătat că este necesar ca pentru promovarea în funcții, indiferent că acestea sunt de execuție ori de conducere, condițiile să fie identice atât pentru judecători cât și pentru procurori;

De asemenea, modificarea reglementării a fost apreciată ca fiind oportună.

S-a propus completarea reglementării în sensul în care, pentru promovarea la curtea de apel, să fie introdusă condiția ca judecătorul să fi îndeplinit efectiv cel puțin 2 ani funcția de judecător la tribunal.

Cu privire la modificările propuse în Proiectul de lege, la Art. I punctul 32 – drepturile salariale în cazul promovării pe loc

În opinia majoritară, s-a considerat că nu este de dorit o eliminare totală a stimulentei reprezentat în sistemul actual de plata drepturilor salariale corespunzătoare gradului superior, ci este preferabil ca judecătorul care promovează pe loc să primească un spor la salariu (e.g. 50% din diferența față de drepturile salariale corespunzătoare gradului superior). S-a arătat în acest sens că ar trebui menținută o remunerație pentru obținerea gradului profesional superior chiar dacă magistratul nu desfășoară în mod efectiv activitate la instanța superioară, în caz contrar, există riscul de a scădea motivația pentru perfecționare profesională a magistraților de la instanțe mici și care nu doresc să părăsească localitatea în care își desfășoară activitatea. Participarea la un concurs de promovare presupune studiu susținut, reîmprospătarea cunoștințelor teoretice, studiul practicii judiciare într-o manieră ghidată de bibliografie, etc.

S-a exprimat și opinia, rămasă minoritară, pentru menținerea sistemului actual.

Cu privire la modificările propuse în Proiectul de lege, la Art. I, pct. 39 – numirea judecătorilor în funcții de conducere

În unanimitate, s-a considerat că, este necesară instituirea unor condiții identice de vechime pentru judecători și procurori în ceea ce privește promovarea în funcții de execuție ori de conducere.

În unanimitate, s-a considerat că este necesară completarea art. 50 alin. 3 în sensul menționării condiției funcționării efective la instanța pentru care judecătorul își depune candidatura în vederea ocupării unei funcții de conducere. S-a observat că ar trebui introdusă condiția potrivit căreia candidatul trebuie să activeze efectiv la instanța respectivă, pentru a bloca transferurile camuflurate sub această procedură. Mai mult, este greu de înțeles cum ar putea să conducă o instanță la care nu a lucrat anterior un interval de timp rezonabil.

Într-o opinie s-a apreciat că pentru a preîntâmpina situații în care anumite funcții de conducere la instanțe mici nu pot fi ocupate funcțiile de conducere, se pot stabili anumite derogări de la aceste condiții. Astfel, alin. 4 al art. 50 trebuie modificat în sensul reglementării posibilității ocupării unei funcții de conducere de către un judecător cu o vechime mai mică decât cea de la alin. 1, astfel încât la situația delegării să se ajungă doar dacă nu există posibilitatea ocupării funcției de conducere ca urmare a reducerii vechimii minime.

Cu privire la posibilitatea acordată celor care au ocupat o funcție de conducere, de a alege o altă instanță decât cea de la care provin, în vederea revenirii pe funcția de execuție, majoritatea judecătorilor au considerat că acest beneficiu trebuie eliminat.

Cu privire la durata mandatului funcției de conducere, cu majoritate s-a apreciat că durata unui mandat este oportun să fie de numai 3 ani.

S-a mai exprimat și opinia, susținută majoritar, că ar fi utilă o prevedere conform căreia, pentru instanțele mari, tribunale și curți de apel, candidații la funcții precum cea de președinte ori vicepreședinte **să aibă experiență anterioară în orice altă funcție de conducere**, condiție introdusă imperativ.

A mai fost exprimată și o opinie rămasă minoritară, în sensul completării art. 51, astfel încât, după a două mandate de funcții de conducere, să nu existe posibilitatea ocupării unei alte funcții de conducere decât după trecerea unei perioade de 2 ani.

Cu privire la modificările propuse în Proiectul de lege, la Art. I, punctul 53, în contextul în care s-a considerat că nu este oportună eliminarea probei scrise din cadrul concursului pentru promovare la Înalta Curte de Casație și Justiție, se propune ca disciplina „dreptul muncii” să fie menționată la punctul i), în grupă cu materiile drept civile, familiei și drept internațional privat, iar nu la punctul iii), alături de dreptul administrativ, financiar și fiscal. Participanții sunt de acord cu propunerea.

Cu privire la modificările preconizate la punctul 66, cu privire la trecerea din/în funcția de judecător în/din funcția de procuror, judecătorii au fost de acord, **în unanimitate**, cu modificările propuse. Modificarea este de bun augur mai ales că, *de lege lata*, este posibil ca procurorii să

promoveze direct la ICCJ fără să parcurgă etapele necesare prevăzute de lege pentru judecători.

Cu privire la modificările propuse în Proiectul de lege, la Art. I punctele 43-52 (modificările propuse în materia promovării, inclusiv la Înalta Curte de Casație și Justiție)

Cu privire la majorarea vechimii efective în funcția de judecător la 18 ani, S-a considerat în opinia majoritară că este justificată obiectiv o astfel de majorare.

În unanimitate, s-a considerat că este necesară instituirea unor condiții identice de vechime pentru judecători și procurori în ceea ce privește promovarea la Înalta Curte de Casație și Justiție/Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție .

Cu privire la componentele concursului de promovare, în special cu privire la eliminarea probei scrise, s-au conturat două opinii, în aproape egală măsură reprezentate:

a) într-o opinie, conturată ca fiind majoritară, s-a considerat că este oportună eliminarea probei scrise. Argumentele aduse au avut în vedere faptul că promovarea la Înalta Curte de Casație și Justiție este expresia unei cariere excepționale, în acest sens fiind ilustrative lucrările judecătorului – hotărârile judecătorești pronunțate, activitatea sa în sala de judecată, conduita sa. Prin urmare, un nou examen, bazat pe memorare, nu este unul edificator, raportat la și la vechimea în funcție și vârsta candidaților. De altfel, se poate presupune că proba măsurii cunoștințelor juridice de-a lungul carierei, poate fi suplinită și prin cerința de la lit. a) a art. 52 ind. 1 alin. 2, respectiv se poate verifica în cadrul probei având ca obiect evaluarea actelor întocmite de candidați, sau care privesc activitatea acestora.

b) în a doua opinie, s-a apreciat că modificarea nu este oportună, argumentându-se că aceasta ar conduce la instalarea subiectivismului în selecția candidaților

De asemenea, s-a conturat, **cu majoritate,** propunerea ca interviul de evaluare să fie public, caracter menționat ca atare în cuprinsul legii; a fost exprimată opinia minoritară în sens contrar.

Tot în ceea ce privește interviul, s-a mai propus ca rezultatul interviului să fie stabilit printr-un calificativ de genul „admis/respins”, iar nu printr-o notă.

Cu privire la punctul 46 – componența comisiilor de concurs – în unanimitate, s-a considerat că modificarea este oportună.

Cu privire la punctul 55 – numirea în funcțiile de conducere la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție:

S-a considerat, cu caracter unanim, că ar fi oportun ca pentru numirea în funcțiile de conducere menționate, să fie necesară **vechimea de**

18 ani în funcția de procuror, raportat la vechimea necesară pentru accederea judecătorilor la Înalta Curte de Casație și Justiție și, implicit, în funcții de conducere la această instanță.

S-a mai observat că, în condițiile în care Ministrul Justiției propune, iar Consiliul Superior al Magistraturii alege este de discutat aici de câte ori poate fi respinsă propunerea ministrului pentru a preveni atât blocajele cât și specularea unor situații în care opțiunea Consiliului Superior al Magistraturii să fie golită de conținut.

În procedura de selecție pentru numirea în funcțiile de conducere menționate trebuie să existe suficientă colaborare între Ministrul Justiției și Consiliul Superior al Magistraturii.

Dezbătute fiind argumentele formulate în analiza propunerii de modificare legislativă, au fost exprimate mai multe opinii, în esență în opinia majoritară, suficient de bine conturată susținându-se că implicarea Ministrului Justiției, în forma propusă, cu posibilitatea pentru Consiliul Superior al Magistraturii de a refuza o singură dată propunerea Ministrului Justiției, reprezintă un pericol real pentru independența justiției. Au fost propuse mai multe soluții posibile în procedura de numire, și anume:

- toată procedura de selecție și de numire să intre în competența exclusivă a Consiliului Superior al Magistraturii, responsabil de tot ce înseamnă cariera magistraților, fără implicarea Ministrului Justiției. Această soluție a fost susținută cu majoritate de voturi;

- reglementarea unei proceduri similare aceleia prin care sunt ocupate funcțiile de conducere din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, ceea ce implică eliminarea Ministrului Justiției;

- Ministrul Justiției să propună Consiliului Superior al Magistraturii abilitat să dea un aviz consultativ, iar numirea să o facă Președintele României;

- într-o opinie rămasă minoritară, s-a susținut necesitatea păstrării procedurilor actuale de numire.

Cu privire la modificările referitoare la delegarea și detașarea judecătorilor, au fost formulate două observații, și anume:

- Majoritatea judecătorilor au considerat că trebuie categoric eliminată posibilitatea detașării în funcții care nu au legătură cu funcțiile juridice (spre exemplu, ambasade, consulate, și altele asemenea);

- totodată, majoritatea judecătorilor au considerat că este necesară limitarea la 6 ani a duratei de timp pentru care se poate dispune detașarea în afara instanțelor și parchetelor, eliminându-se, astfel, situațiile de blocare a posturilor instanței de la care este detașat judecătorul și deprofesionalizarea acestuia.

Cu privire la modificările preconizate la punctul 66, cu privire la trecerea din/în funcția de judecător în/ din funcția de procuror, judecătorii au considerat, în unanimitate, că modificările propuse sunt oportune.

Cu privire la modificările preconizate la punctul 67 din proiect (suspendarea din funcție) - participanții sunt de acord cu modificările.

S-a exprimat, însă, și opinia - referitor la pct. 67-84 - că abrogarea alin. 1 ind. 1 al art. 62 este o măsură disproportționată. **Săvârșirea de către judecător sau procuror a unei infracțiuni din culpă nu trebuie să conducă neapărat și automat la suspendarea din funcție și nici la excluderea din magistratură.** Trebuie analizat în ce măsură reprezentanții celorlalte două puteri în stat au în statutele lor astfel de dispoziții legale radicale știindu-se bunăoară că, cel puțin în prezent, funcțiile de conducere ale celor două camere ale Parlamentului sunt ocupate de persoane care fie sunt trimise în judecată pentru infracțiuni săvârșite cu intenție fie sunt condamnate definitiv pentru aceleași categorii de infracțiuni.

Cu privire la modificările preconizate de punctul 69 – efectul comiterii infracțiunilor din culpă – s-a propus să fie menținută reglementarea actuală.

Cu privire la modificările preconizate de punctul 72

S-a exprimat o opinie conform căreia că este necesară completarea lit. a a art. 62 cu sintagma „după rămânerea definitivă a hotărârii de confirmare a rechizitoriului” pentru coroborarea cu noile dispoziții din CPP.

Cu privire la motivele estimate pentru punctele 77, 80 și 98

A fost exprimată opinia conform căreia este necesară completarea art. 65 alin. 1 lit. f, în sensul excluderii infracțiunilor comise din culpă, dintre cele care atrag eliberarea din funcție.

Cu privire la pct. 81, s-a exprimat o opinie potrivit căreia că nu este necesară abrogarea art. 62 alin. 1 lit. f ind. 1.

De asemenea, cu privire la pct. 83, s-a exprimat opinia că nu este necesară abrogarea art. 65 alin. 1 ind. 1, ci dimpotrivă, să se menționeze menținerea în activitate în cazul infracțiunilor din culpă.

Cu privire la punctul 90 (modificările referitoare la drepturile locative ale judecătorilor pensionari)

Cu majoritate, judecătorii au considerat că modificarea propusă este oportună.

În opinia minoritară, s-a considerat că măsura abrogării alin. 7 al art. 79 restrânge în mod nefericit temporal dreptul locativ recunoscut de lege pentru judecătorii și procurorii care și-au desfășurat activitatea o lungă perioadă de timp. În context, s-a arătat că eliminarea dreptului locativ al judecătorului sau procurorului odată cu pensionarea pentru limita de vârstă conduce la știrbirea statutului acestuia. S-a observat că ar fi de dorit o reglementare a situațiilor tranzitorii în cazul decesului titularilor contractelor de închiriere.

Cu privire la punctul 93 – reîncadrarea judecătorilor pensionați

Opinia conturată cu unanimitate este în sensul că nu este oportună abrogarea acestei prevederi legale. În acest sens, s-a arătat că ar trebui să existe posibilitatea ca acești judecători pensionați să poată fi reîncadrați în funcție, pe durate limitate în timp, pe posturi temporar vacante (spre exemplu, concedii pentru creșterea copilului), reprezentând o posibilă soluție de ocupare a posturilor vacante temporar.

Totodată, cu unanimitate judecătorii au considerat că este oportună, pentru aceste ipoteze, posibilitatea cumulării pensiei cu salariul, întrucât sursele de proveniență bugetară sunt diferite, natura și scopul acestor plăți sunt diferite.

Cu privire la punctul 94 – eliminarea beneficiului pensiei de serviciu în cazul aplicării sancțiunii disciplinare a excluderii din magistratură

În opinia majoritară modificarea este una oportună.

În opinia rămasă minoritară, modificarea nu este oportună deoarece ar constitui o dublă sancțiune și solicită opinia participanților cu privire la modificarea preconizată.

S-a propus reglementarea problema pensiilor de invaliditate ale magistraților, arătându-se că această categorie nu beneficiază de o reglementare adecvată în acest sens. Astfel, în prezent nu este reglementată situația magistraților care se pensionează în caz de boală sau de invaliditate, în ceea ce privește drepturile cuvenite acestora.

Cu privire la punctul 96 – vechimea în magistratură

Într-o opinie, s-a arătat că modificarea actualei reglementări nu este oportună. Este mai degrabă rezonabil să se prevadă eventual o durată minimă a vechimii în funcția de judecător. Spre exemplu, 20 de ani vechime efectivă în funcția de judecător la care se poate adăuga și perioada în care acesta a îndeplinit celelalte funcții juridice expres evidențiate de lege lata în textul art. 86.

Într-o altă opinie, în egală măsură reprezentată, modificarea ar fi oportună, însă numai dacă avea în vedere următoarele:

- ar trebui eliminată categoria personalului „de specialitate juridică” din cadrul diverselor instituții publice enunțate în text, alții decât juriști care sunt enumerați distinct. Sintagma este foarte vagă și extinde inoportun sfera celor care beneficiază de facilitățile textului;

- este necesară o precizare asupra funcțiilor de cadru didactic în învățământul superior cărora li se asimilează vechimea; prin referire la gradul profesional și atribuțiile precise. În caz contrar, s-ar ajunge la situația în care un simplu asistent sau preparator care desfășoară câteva ore activitate pe săptămână să beneficieze de vechime în magistratură;

Într-o opinie personală, vechimea în magistratură ar trebui să fie constituită numai de perioadele în care persoana a îndeplinit funcția de judecător sau procuror.

Cu privire la punctul 97 – răspunderea pentru erori judiciare

Prin regresul obligatoriu al statului, fără niciun fel de condiționare, rezultă că se intenționează instituirea unuia dintre cele mai aspre regimuri europene de răspundere juridică pentru magistrați. În ipoteza înăsprii răspunderii magistraților (care există și în prezent) este necesară instituirea unor asigurări pentru răspundere profesională obligatorie, prin care să se atenueze riscul afectării independenței magistratului în luarea soluțiilor concrete în dosar.

În niciunul dintre statele membre ale Uniunii Europene, regresul statului împotriva magistratului nu e obligatoriu (așa cum propune ministrul justiției), ci e facultativ și depinde de o serie de circumstanțe ale cazului concret. Este de remarcat, de asemenea, că și în statele în care există un astfel de mecanism (Franța de exemplu), el nu a fost niciodată pus în aplicare, tocmai pentru a asigura în practică independența magistratului.

Pentru ca un astfel de mecanism să fie adoptat, este necesar să se clarifice fără echivoc ce se înțelege prin **noțiunile de gravă neglijență sau rea-credință** enunțate de art. 96 în actuala formă. Instituirea unui regim de răspundere extrem de aspru, fără niciuna dintre garanțiile anterior expuse (clarificarea noțiunilor de rea-credință și gravă neglijență; asigurare de răspundere profesională etc), va conduce la timorarea magistraților.

Argumentul potrivit căruia măsurile sunt necesare pentru evitarea abuzurilor nu este valid. În măsura în care se săvârșesc abuzuri în prezent din partea magistraților, există mecanisme pentru tragerea acestora la răspundere, inclusiv penală, existând cazuri notorii de magistrați aflați în diferite stadii procesual penale, dar și magistrați sancționați disciplinar.

De asemenea, s-a observat că deși modificarea propusă reglementează regresul obligatoriu, nu s-a propus și instituirea unui **sistem de asigurări de malpraxis**, astfel cum este cazul altor profesii (e.g. medici);

Cu privire la modificarea alineatului (4) al art. 96, s-a considerat, în unanimitate, că este necesară păstrarea formei actuale a alineatului. În acest sens, este de văzut că modificarea propusă ar determina ca orice persoană nemulțumită de soluția dată procesului, să poată introduce o acțiune împotriva judecătorilor care au instrumentat dosarul. S-a mai apreciat că este necesar ca trimiterea la lege făcută expres în propunerea de modificare a art. 96 alin. 4 să fie făcută la legea organică care are condiții mai restrictive de adoptare în Parlament tocmai pentru a se sublinia caracterul excepțional al instituției răspunderii materiale a magistraților.

Cu privire la modificarea alineatului (7) al art. 96, așa cum s-a arătat deja, nu se impune modificarea textului de lege prin introducerea regresului obligatoriu al statului, fiind necesară păstrarea formei actuale a

reglementării, regresul statului trebuind să se circumscrie numai anumitor situații;

Cu privire la modificarea alineatului (8) al art. 96

În opinia majoritară, s-a considerat că este oportună eliminarea termenului special de prescripție.

În opinia minoritară, nu se impune modificarea textului de lege, fiind necesară păstrarea formei actuale a reglementării. S-a mai spus că ar fi fi necesară precizarea expresă a unei durate limitate de timp în care acțiunea în regres a statului să poată fi exercitată propunerea privind instituirea termenului de prescripție de drept comun nesatisfăcând aceste exigente. De asemenea, trebuie precizat ca acest termen curge de la data stabilirii relei credințe sau gravei neglijente a magistratului într-o procedura disciplinara sau penala distincte.

Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare.

Cu privire la modificările propuse în Proiectul de lege, la Art. II, pct. 8

Cu privire la stabilirea componenței secțiilor de către președintele instanței, majoritatea participanților a apreciat că modificarea nu este necesară, componența secțiilor rămânând atributul colegiului de conducere al instanței.

În opinia minoritară, s-a arătat că propunerea ar fi justificată în condițiile în care colegiul de conducere nu răspunde pentru eficiența managementul secțiilor specializate ale instanței, însă președintele are o asemenea răspundere.

Cu privire la modificările propuse în Proiectul de lege, la Art. II, pct. 9

În unanimitate, participanții au apreciat că nu este oportună propunerea privind stabilirea componenței completelor prin tragere la sorți. Aceasta ar putea crea dificultăți greu surmontabile în practică, iar stabilirea componenței completelor specializate se poate face și după alte criterii, verificate până acum în practica administrativă.

Cu privire la modificările propuse în Proiectul de lege, la Art. II, pct. 28. – reorganizarea Inspecției Judiciare

Judecătorii se opun categoric, în unanimitate, propunerii de reorganizare a Inspecției Judiciare în cadrul Ministerului Justiției.

Astfel, s-a arătat că trecerea Inspecției Judiciare în subordinea Ministrului Justiției, persoană numită politic, atrage un risc real de politizare a instituției și de afectare gravă a independenței acesteia. Subordonarea este de substanță cât timp ministrul aprobă regulamentul de

funcționare și multe dintre rapoartele inspecției. Nu există nici în prezent vreo explicație rezonabilă pentru care se propune trecerea Inspecției în subordinea Ministerului Justiției, nu se cunoaște de ce statutul actual ar trebui schimbat și care au fost resorturile pentru o astfel de inițiativă.

În concluzie, în unanimitate, s-a solicitat retragerea propunerii referitoare la Titlul IV¹.

De asemenea, s-a observat că unii judecători au propus ca la art. 109 ind. 6 să stabilească **durata mandatului inspectorilor la 3 ani, cu posibilitatea reinvestirii o singură dată**. Această propunere **nu a fost însușită** de cea mai mare parte dintre judecători, cu motivația că este bine ca experiența unui inspector judiciar să fie una cât mai cuprinzătoare, iar abilitățile dobândite astfel de inspectorii de-a lungul timpului își spun cuvântul atunci când aceștia sunt confrunțați cu varii situații.

S-au mai menționat propuneri individuale, precum aceea ca numirea inspectorilor și a inspectorilor șefi să se facă în urma unui concurs organizat de INM.

În sfârșit, s-a mai propus ca, la art. 109 ind. 7 să se prevadă obligația foștilor inspectorii de a se reîntoarce la instanța la care au funcționat anterior numirii în funcție.

De asemenea, a fost exprimată opinia, rămasă individuală, în sensul eliminării lit. f din art. 109 ind. 10 (atribuția inspectorilor de a efectua verificări privind condiția bunei reputații).

Cu privire la modificările propuse în Proiectul de lege, la Art. II, pct. 29 – referitoare la art. 113 (asistenții judiciari)

Într-o opinie, s-a apreciat că este necesară regândirea sau eliminarea instituției „Asistenților judiciari”, întrucât în forma actuală de reglementare este total inefficientă.

Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr 628 din 1 septembrie 2012 cu modificările și completările ulterioare:

Referitor la modificările propuse la Art. III - pct. 31-32

Cu unanimitate, s-a apreciat că nu este oportună modificarea competenței materiale specializate a Curții de Apel București și desemnarea celorlalte curți de apel din țară. În acest sens, s-a arătat că nu există justificări pertinente pentru o atare măsură cu atât mai mult cu cât, de-a lungul anilor, CA București s-a specializat în astfel de litigii și și-a stabilit o practică judiciară care poate fi modificată. Pe de altă parte, este greu de crezut că apărarea și poziționarea în proces în sprijinul magistraților ce fac obiectul cauzelor va mai fi făcută cu eficiența de Inspecția Judiciară câtă vreme aceasta va trebui să compare, poate deodată, în fața a 15 curți de apel, în diverse cauze răspândite teritorial în toată țara.

Cu privire la modificările propuse în Proiectul de lege, la Art. III, pct. 40 - dreptul organizațiilor profesionale de a convoca adunările generale ale judecătorilor în vederea revocării membrilor aleși ai Consiliului Superior al Magistraturii

În opinia majoritară, s-a considerat că este preferabilă reglementarea actuală. S-a arătat în acest sens, că în practică ar putea apărea situații în care asociații profesionale obscure și lipsite de reprezentativitate să abuzeze de acest drept. Prevederea că adunarea generală a judecătorilor poate fi convocată de două treimi din numărul judecătorilor instanței este suficientă. S-a văzut, în acest sens, că în măsura în care o anumită necesitatea inițierii demersului a primit suficientă reprezentativitate în rândul judecătorilor unei instanțe, adunările generale ale judecătorilor au fost convocate.

Cu privire la bugetul instanțelor, în unanimitate, s-a considerat că ar fi mai fezabil ca acesta să fie administrat de Consiliul Superior al Magistraturii, iar nu de Înalta Curte de Casație și Justiție.

Cu privire la modificările propuse în Proiectul de lege, la Art. IX - înființarea, în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a unei direcții specializate în efectuarea urmăririi penale pentru infracțiunile săvârșite de judecători și procurori

În unanimitate, judecătorii au considerat că nu este oportună modificarea legii în sensul înființării unei asemenea direcții. În acest sens, s-a reținut ca nu se poate justifica rezonabil înființarea unei atare instituții numai pentru efectuarea cercetării unor anumite categorii de persoane și nu dedicată în cercetarea anumitor fapte antisociale cu impact major pentru ordinea de drept.

2. Aceste propuneri și observații vor fi transmise Consiliului Superior al Magistraturii, în cadrul răspunsului pentru solicitarea Consiliului Superior al Magistraturii, din data de 31 august 2017, înregistrată sub nr.5356/31 august 2017, de a transmite un punct de vedere, respectiv observații și propuneri pe marginea *Proiectului de lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, a Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, precum și a Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii.*

Prezenta hotărâre va fi publicată prin afișare pe intranetul instanței, precum și pe site-ul Curții de Apel Cluj, www.curteadeapelcluj.ro .

*judecător DENISA-LIVIA BĂLDEAN
PREȘEDINTELE ADUNĂRII GENERALE*